Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2020. gada 8. oktobrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – 135. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Apdrošināšanas darījumu atbrīvojums no nodokļa – Pensiju fonda pārvaldības pakalpojumu, ko pilnvarotajam sniedz ieguldījumu pārvaldītāji, sniegšana – Jebkādas riska kompensācijas izslēgšana – Arodpensiju shēma – Valsts nodokļu prakse – Apdrošināšanas darbības veikšana – Subjekti, kam ir licence – Subjekti, kam šādas licences nav – "Apdrošināšanas darījumu" jēdziens

Lietā C-235/19

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)* (Apelācijas tiesa (Anglija un Velsa) (Civillietu departaments)), Apvienotā Karaliste) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2019. gada 5. martā un kas Tiesā reģistrēts 2019. gada 18. martā, tiesvedībā

United Biscuits (Pensions Trustees) Limited,

United Biscuits Pension Investments Limited

pret

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs,

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*] (referents), tiesneši L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], K. Toadere [*C. Toader*], M. Safjans [*M. Safjan*] un N. Jēskinens [*N. Jääskinen*],

ģenerāladvokāts: P. Pikamēe [*P. Pikamäe*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– *United Biscuits Pension Investments Limited* un *United Biscuits (Pensions Trustees) Limited* vārdā – *D. Scorey*, *QC*, *C. Millard*, *solicitor*, un *M. Jones*, *barrister*,

– Apvienotās Karalistes valdības vārdā – *Z. Lavery*, pārstāve, kurai palīdz *T. Ward*, *QC*, un *A. Macnab*, *barrister*,

* Tiesvedības valoda – angļu.

– Eiropas Komisijas vārdā – *R. Lyal* un *A. Armenia*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2020. gada 14. maija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.) 135. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *United Biscuits (Pension Trustees) Ltd* (turpmāk tekstā – "*United Biscuits Pension*") un *United Biscuits Pension Investments Ltd* (turpmāk tekstā – "*UB*") un *Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs* (Apvienotās Karalistes Ieņēmumu un muitas dienests) par pensiju fondu pārvaldības pakalpojumu aplikšanu ar pievienotās vērtības nodokli (PVN).

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Tiesību normas attiecībā uz PVN

3 Saskaņā ar Direktīvas 2006/112 2. panta 1. punkta c) apakšpunktu PVN uzliek "pakalpojumu sniegšanai, ko par atlīdzību kādā dalībvalsts teritorijā veic nodokļa maksātājs, kas rīkojas kā tāds".

4 Direktīvas 2006/112 131. pantā, kas ietilpst šīs direktīvas IX sadaļas "Atbrīvojumi" 1. nodaļā "Vispārīgi noteikumi", ir noteikts:

"Šīs sadaļas 2. līdz 9. nodaļā paredzētos atbrīvojumus, neskarot citus Kopienas noteikumus, piemēro saskaņā ar noteikumiem, ko dalībvalstis pieņem, lai nodrošinātu pareizu un godīgu šo atbrīvojumu piemērošanu un lai nepieļautu nekādu iespējamu krāpšanu, izvairīšanos un ļaunprātīgu izmantošanu."

5 Direktīvas 2006/112 IX sadaļas 3. nodaļā "Atbrīvojumi citām darbībām" ietvertā 135. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Dalībvalstis atbrīvo no nodokļa šādus darījumus:

a) apdrošināšanas un pārapdrošināšanas darījumus, tostarp ar tiem saistītus pakalpojumus, ko veic apdrošināšanas mākleri un apdrošināšanas aģenti;

[..]."

6 Šī tiesību norma atbilst Padomes Sestās direktīvas 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV 1977, L 145, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "Sestā direktīva") 13. panta B daļas a) punktam, kurš bija piemērojams līdz 2006. gada 31. decembrim.

Tiesību normas attiecībā uz apdrošināšanu

7 Padomes Pirmās direktīvas 79/267/EEK (1979. gada 5. marts) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešajā dzīvības apdrošināšanā (OV 1979, L 63, 1. lpp.) [šeit un turpmāk neoficiāls tulkojums], kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/12/EK (2002. gada 5. marts) (OV 2002, L 77, 11. lpp.) (turpmāk tekstā – "Pirmā dzīvības apdrošināšanas direktīva"), 1. pantā bija paredzēts:

"Šī direktīva attiecas uz pašnodarbinātības uzsākšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas jomā, ko veic sabiedrības, kuras reģistrētas vai vēlas darboties dalībvalstīs kādā no turpmāk minētajām nozarēm:

1) šādu veidu apdrošināšana, kas veicama uz līguma pamata:

a) dzīvības apdrošināšana [..];

b) mūža rentes apdrošināšana;

c) papildu apdrošināšana, ko veic dzīvības apdrošināšanas sabiedrības [..];

d) apdrošināšana, kāda ir Īrijā un Apvienotajā Karalistē un pazīstama kā *permanent health insurance not subject to cancellation* [neanulējama ilgtermiņa veselības apdrošināšana];

2) šādi darījumi uz līguma pamata, ciktāl uz tiem attiecas to administratīvo iestāžu uzraudzība, kuras atbild par privātpersonu apdrošināšanas uzraudzību:

[..]

c) kolektīvo pensiju fondu pārvaldība, t.i., darījumi, ko attiecīgās sabiedrības veic, pārvaldot ieguldījumus, it īpaši līdzekļus no to struktūru rezervēm, kuras nodrošina maksājumus nāves vai pārdzīvošanas gadījumā vai darbības beigšanas vai darbības laika saīsināšanas gadījumā;

d) šā punkta c) apakšpunktā norādītie darījumi, ja to apdrošināšana saistīta ar kapitāla saglabāšanu vai obligāto procentu maksājumiem;

[..]

3) darījumi, kas saistīti ar cilvēka mūža ilgumu, kuri noteikti vai paredzēti sociālās apdrošināšanas tiesību aktos, ja apdrošināšanas sabiedrības tos izpilda vai pārvalda uz savu risku saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem."

8 Atbilstoši šīs pašas direktīvas 6. pantam:

"Lai sāktu darbības, uz kurām attiecas šī direktīva, nepieciešams iepriekš saņemt licenci.

[..]"

9 Pirmās dzīvības apdrošināšanas direktīvas 7. panta 2. punktā bija noteikts:

"Licenci izsniedz par kādu konkrētu dzīvības apdrošināšanas veidu, kādi uzskaitīti pielikumā. Tā attiecas uz visu apdrošināšanas veidu, ja vien pieteikuma iesniedzējs nevēlas to attiecināt tikai uz dažiem riskiem, uz ko attiecas šis veids.

[..]"

10 Minētās direktīvas 8. panta 1. punktā bija paredzēts:

"Apdrošināšanas uzņēmumiem, kas vēlas iegūt licenci, piederības dalībvalsts nosaka šādas prasības:

[..]

b) tām jāierobežo darījumi līdz tiem, ko paredz šī direktīva, un ar tiem tieši saistītām darbībām, neveicot nekādu citādu komercdarbību."

11 Šīs pašas direktīvas pielikumā bija ietverts saraksts "Apdrošināšanas veidu klasifikācija", kura VII punktā bija minēta "direktīvas 1. panta 2. punkta c) un d) apakšpunktā minēto kolektīvo pensiju fondu pārvaldība".

12 Pirmā dzīvības apdrošināšanas direktīva tika atcelta un aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/83/EK (2002. gada 5. novembris) par dzīvības apdrošināšanu (OV 2002, L 345, 1. lpp.). Direktīvas 2002/83 2. pantā bija pārņemti Pirmās dzīvības apdrošināšanas direktīvas 1. pantā paredzētie noteikumi. Direktīvas 2002/83 5. panta 2. punktā bija pārņemti Pirmās dzīvības apdrošināšanas direktīvas 7. panta 2. punkta noteikumi. Direktīvas 2002/83 I pielikuma nosaukums bija "Dzīvības apdrošināšanas veidi", un tā VII punktā bija norādīta "kolektīvo pensiju fondu vadība [pārvaldība], kas minēta 2. panta 2. punkta c) un d) apakšpunktā".

13 Direktīva 2002/83 savukārt tika atcelta un aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksātspēja II) (OV 2009, L 335, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "Otrā maksātspējas direktīva"). Pēdējās minētās direktīvas 2. panta 3. punktā būtībā identiski ir pārņemts Pirmās dzīvības apdrošināšanas direktīvas 1. panta saturs.

14 Otrās maksātspējas direktīvas 14. panta "Licencēšanas princips" 1. punktā ir noteikts:

"Lai sāktu darījumus tiešās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas jomā, uz ko attiecas šī direktīva, vajadzīga licence."

15 Otrās maksātspējas direktīvas 15. panta 2. punkts ir formulēts šādi:

"Saskaņā ar 14. pantu licenci izsniedz kādam no tiešās apdrošināšanas veidiem, kas uzskaitīti I pielikuma A daļā vai II pielikumā. Tā attiecas uz visu apdrošināšanas veidu, ja vien pieteikuma iesniedzējs nevēlas to attiecināt tikai uz dažiem riskiem, uz ko attiecas šis apdrošināšanas veids."

16 Otrās maksātspējas direktīvas II pielikuma "Dzīvības apdrošināšanas veid[u klasifikācija]" VII punktā ir norādīta "kolektīvo pensiju fondu vadība [pārvaldība], kas minēta 2. panta 3. punkta b) apakšpunkta iii) un iv) punktā".

Apvienotās Karalistes tiesības

17 No lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesisko regulējumu par apdrošināšanas sabiedrību licencēm pensiju fondu pārvaldības pakalpojumu sniegšana, ieskaitot ar noteiktām arodpensiju shēmām saistītus pakalpojumus, ietilpst kādā "apdrošināšanas" veidā, ja to sniedz apdrošināšanas licences turētājs atbilstoši *Insurance Companies Act* (Apdrošināšanas sabiedrību likums) (turpmāk tekstā – "apdrošinātāji").

18 Apdrošinātāji turklāt bija pakļauti privāto apdrošināšanu uzraudzības kompetento administratīvo iestāžu kontrolei. Pensiju fondu pārvaldības pakalpojumus varēja piedāvāt arī pilnvaroti uzņēmumi saskaņā ar citiem tiesību aktiem (turpmāk tekstā – "uzņēmumi, kas nav apdrošinātāji").

19 Attiecībā uz PVN par pensiju fondu pārvaldības pakalpojumiem no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem izriet, ka attiecīgajā laikposmā Apvienotās Karalistes nodokļu administrācija atšķirīgi piemēroja PVN atkarībā no tā, vai pakalpojumus sniedza apdrošinātāji vai uzņēmumi, kas nav apdrošinātāji. Pirms 2005. gada 1. janvāra šī atšķirīgā attieksme esot izrietējusi no tiesību normām, kurās apdrošināšanas darījumu atbrīvojums no nodokļa bija paredzēts tikai tiem pakalpojumu sniedzējiem, kuri bija saņēmuši licenci kā apdrošinātāji. Pēc grozījumiem tiesību aktos, kas stājās spēkā šajā datumā, nodokļu administrācija, pēc iesniedzējtiesas teiktā, turpināja ierobežot šī atbrīvojuma piemērošanu tikai attiecībā uz apdrošinātāju sniegtajiem pensiju fondu pārvaldības pakalpojumiem, lai gan šis ierobežojums vairs neatbilda likumam.

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

20 *United Biscuits Pension* ir arodpensiju shēmas, kas izveidota *United Biscuits (UK) Ltd* darbiniekiem, pilnvarotā. *UB* ir bijusī kolektīvo ieguldījumu fondu pilnvarotā, kurā tika ieguldīti šīs shēmas aktīvi laikposmā no 1989. līdz 2006. gadam.

21 Turpmākie minētā fonda pilnvarotie izmantoja pārvaldītāju pakalpojumus. Pēdējie minētie bija gan apdrošinātāji, gan uzņēmumi, kas nav apdrošinātāji.

22 No sniegtajiem pakalpojumiem tie, par kuriem rēķinus izrakstījuši uzņēmumi, kas nav apdrošinātāji, saskaņā ar Apvienotajā Karalistē spēkā esošajiem noteikumiem vai praksi nevarēja tikt atbrīvoti no PVN, par ko tika iesniegtas sūdzības *United Biscuits Pension* un *UB*.

23 Pēdējās minētās kā pensiju fonda pilnvarotās veltīgi lūdza Apvienotās Karalistes nodokļu administrāciju atmaksāt attiecīgo PVN, pēc tam vērsās *High Court of Justice (England & Wales), Chancery division* (Augstā tiesa (Anglija un Velsa), Kanclera kompetences lietu departaments, Apvienotā Karaliste).

24 Tā ar 2017. gada 30. novembra spriedumu to prasību noraidīja, pamatojoties uz atbrīvojuma neesamību valsts tiesībās attiecībā uz konkrēto laikposmu.

25 Izskatot apelācijas sūdzību par šo spriedumu, iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai Savienības tiesības ļauj atbrīvot no PVN pensiju fondu pārvaldības pakalpojumu sniegšanu.

26 Šādos apstākļos *Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)* (Apelācijas tiesa (Anglija un Velsa) (Civillietu departaments)) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai tādu pensiju fondu pārvaldības pakalpojumu sniegšana, kurus prasītājām ir snieguši a) apdrošinātāji un/vai b) uzņēmumi, kas nav apdrošinātāji, ir "apdrošināšanas darījumi" Direktīvas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē?"

Par prejudiciālo jautājumu

27 Vispirms ir jānorāda, ka, lai gan pamatlietā aplūkoto taksācijas periodu secīgi regulēja Sestā direktīva un Direktīva 2006/112, jo Direktīvas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir identisks Sestās direktīvas 13. panta B daļas a) punktam, uz prejudiciālo jautājumu ir iespējams atbildēt, pamatojoties tikai uz jaunāko no šīm abām normām, kas ir spēkā šī sprieduma pasludināšanas dienā.

28 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ieguldījumu pārvaldības pakalpojumi, kas tiek sniegti atbilstoši arodpensiju shēmai, izslēdzot jebkādu riska kompensāciju, var tikt kvalificēti kā "apdrošināšanas darījumi" šīs tiesību normas izpratnē un līdz ar to uz tiem var attiekties minētajā tiesību normā paredzētais atbrīvojums no PVN par labu šādiem darījumiem.

29 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka jēdzieni, kas tiek izmantoti, raksturojot PVN direktīvas 135. panta 1. punktā norādītos atbrīvojumus no nodokļa, ir jāinterpretē šauri, jo šie atbrīvojumi ir atkāpes no vispārējā principa, ka ar PVN apliek katru pakalpojumu, kuru nodokļa maksātājs sniedz par atlīdzību (spriedums, 2016. gada 17. marts, *Aspiro*, C-40/15, EU:C:2016:172, 20. punkts).

30 Runājot, pirmkārt, par šajā tiesību normā minētajiem apdrošināšanas darījumiem, tos vispārējā izpratnē un atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai raksturo apdrošinātāja pienākums, iepriekš iekasējot prēmiju, apdrošinātajai personai, ja ir iestājies apdrošināšanas gadījums, sniegt pakalpojumus, par kuriem ir panākta vienošanās, noslēdzot līgumu (skat. spriedumu, 2016. gada 17. marts, *Aspiro*, C-40/15, EU:C:2016:172, 22. punkts un tajā minētā judikatūra).

31 Šajā gadījumā iesniedzējtiesa norāda – un tas tika apstiprināts tiesas sēdē –, ka prasītājām pamatlietā saskaņā ar līgumu sniegtie pakalpojumi bija vienīgi ieguldījumu pārvaldība to vārdā, izslēdzot jebkādu riska kompensāciju.

32 Ir skaidrs, ka šāda pakalpojumu sniegšana neatbilst šī sprieduma 29. un 30. punktā minētajiem kritērijiem, jo Direktīvas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto atbrīvojumu galvenokārt pamato grūtības noteikt pareizu PVN bāzi apdrošināšanas prēmijām, kas saistītas ar riska segumu.

33 Pretēji tam, ko apgalvo prasītājas pamatlietā, neviens cits piesaistes kritērijs jēdzienam "apdrošināšanas darījumi" Direktīvas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē nevar izrietēt no Tiesas judikatūras vai Savienības tiesībām apdrošināšanas jomā.

34 Attiecībā uz Tiesas judikatūru prasītājas pamatlietā atsaucas uz 1999. gada 25. februāra sprieduma *CPP* (C-349/96, EU:C:1999:93) 18. punktu un 2001. gada 8. marta sprieduma *Skandia* (C-240/99, EU:C:2001:140) 30. punktu.

35 Protams, šajos punktos būtībā ir apgalvots, ka neviens iemesls neļauj jēdzienu "apdrošināšana" interpretēt atšķirīgi atkarībā no tā, vai tas ir ietverts direktīvās par apdrošināšanu vai direktīvās par PVN.

36 Tomēr, kā to uzsvēris ģenerāladvokāts savu secinājumu šajā lietā 71.–75. punktā, izrādās, ka minētajos punktos, lasot tos spriedumu kontekstā, kuros tie ietilpst, patiesībā ir atsauce uz apdrošināšanas īstenošanas noteikumiem, tādiem kā pabalsti natūrā vai starpnieka esamība starp apdrošinātāju un apdrošināto personu. Savukārt Tiesa, kas ir atsaukusies uz jēdzienu "apdrošināšana" vispār, nevis uz jēdzienu "apdrošināšanas darījumi" kopējās PVN sistēmas izpratnē, nav vēlējusies noteikt nepieciešamo un raksturīgo saikni starp pēdējo minēto un iespējamām tiesību kategorijām, kas ir ietvertas direktīvās par apdrošināšanu. Tādējādi gan vienā, gan otrā no prasītāju pamatlietā minētajiem spriedumiem atkārtoti un piemēroti šī sprieduma 29. un 30. punktā minētie kritēriji, tos neapšaubot vai nepapildinot, ņemot vērā Savienības tiesības apdrošināšanas jomā.

37 Turklāt attiecīgo direktīvu noteikumu precīza analīze nevar pamatot ideju, ka tādi pensiju fondu pārvaldības pakalpojumi kā pamatlietā var ietilpt Direktīvas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunkta piemērošanas jomā.

38 Proti, saskaņā ar pašu Pirmās dzīvības apdrošināšanas direktīvas 1. panta formulējumu, kas būtībā ir pārņemts direktīvās, kuras to aizstāja, šajos tiesību aktos paredzētās dzīvības apdrošināšanas darbības ir vai nu šī panta 1. punktā minētās "apdrošināšanas" darbības, vai arī šī panta 2. un 3. punktā minētie "darījumi".

39 Šo "darījumu" skaitā ir "kolektīvo pensiju fondu pārvaldība".

40 Kā ģenerāladvokāts būtībā ir norādījis secinājumu 58. punktā, lai gan šī panta 1. punktā minētā "apdrošināšana" ir apdrošināšanas darbības šī jēdziena ierastajā izpratnē, "darījumi" ir līdzīgi un cieši saistīti ar šīm apdrošināšanas darbībām. Runa ir par papilddarījumiem, uz kuriem attiecas Pirmā dzīvības apdrošināšanas direktīva un to aizstājošie tiesību akti, tomēr tie nav uzskatāmi par "apdrošināšanu" direktīvu apdrošināšanas jomā izpratnē.

41 Tādējādi Savienības likumdevējs direktīvu apdrošināšanas jomā piemērošanai pamatlietā aplūkotos pakalpojumus ir vēlējies uzskatīt par tādiem, kas nav "apdrošināšana".

42 Pretēji tam, ko apgalvo prasītājas pamatlietā, šo secinājumu nevar atspēkot, ņemot vērā direktīvu apdrošināšanas jomā pielikumu formulējumu, ciktāl tajos ir minēta pensiju fondu pārvaldība kā apdrošināšanas darbība.

43 Šajā ziņā ir taisnība, ka neskaidrība var izrietēt no tā, ka dažos no šiem pielikumiem ir izmantoti jēdzieni "apdrošināšanas veidi" vai "dzīvības apdrošināšanas veids".

44 Tomēr šī neskaidrība neiztur attiecīgo tiesību normu kontekstuālo analīzi.

45 Attiecībā uz Pirmās direktīvas par dzīvības apdrošināšanu pielikuma nosaukumu angļu valodā ir jānorāda, kā to ir minējis ģenerāladvokāts secinājumu 60. punktā, ka tikai tā dāņu un angļu valodas versijā "apdrošināšanas veidi" ir kvalificēti kā "veidi", bet vācu, franču, itāļu un holandiešu valodas versijā ir atsauce tikai uz darbības "nozarēm", tādējādi ļaujot saprast, ka "kolektīvā fonda pārvaldība", kas ietverta šī pielikuma VII punktā, ir nevis viens no apdrošināšanas veidiem, bet gan viena no darbības nozarēm.

46 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Savienības tiesību normas ir interpretējamas un piemērojamas vienveidīgi, ņemot vērā visu Eiropas Savienības valodu versijas. Gadījumā, ja Savienības tiesību akta teksts dažādu valodu versijās atšķiras, attiecīgā tiesību norma ir jāinterpretē atkarībā no tā tiesiskā regulējuma vispārējās struktūras [sistēmas] un mērķa, kurā šī tiesību norma ietilpst (spriedums, 2005. gada 8. decembris, *Jyske Finans*, C-280/04, EU:C:2005:753, 31. punkts).

47 Šajā ziņā, un tas pats attiecas arī uz Direktīvas 2002/83 I pielikuma un Otrās maksātspējas direktīvas II pielikuma nosaukumiem, ir jāatgādina, ka šo direktīvu pielikumā ietvertās klasifikācijas mērķis ir tostarp noteikt darbības, uz kurām attiecas šajos tiesību aktos paredzētās obligātās licences darbības uzsākšanai dalībvalsts teritorijā.

48 Šīs licences prasība, kā tas izriet no Pirmās dzīvības apdrošināšanas direktīvas 1. un 6. panta, lasot tos kopsakarā, ir būtībā nemainīga turpmākajās direktīvās attiecībā uz "darbībām, uz kurām attiecas šī direktīva".

49 Kā norādīts šī sprieduma 38. un nākamajos punktos, šīs darbības ietver gan "apdrošināšanas", gan papildu "darbības", kuru vidū ir pensiju fondu pārvaldība.

50 Tādējādi, ņemot vērā direktīvu apdrošināšanas jomā vispārējo sistēmu, ir loģiski, ka šajās direktīvās paredzētā darbību klasifikācija to pielikumos ietver apdrošināšanas un pensiju fondu pārvaldības darbības, un šī klasifikācija nevar tikt interpretēta kā tāda, kas šīs darbības pielīdzina apdrošināšanai.

51 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ieguldījumu pārvaldības pakalpojumi, kas tiek sniegti atbilstoši arodpensiju shēmai, izslēdzot jebkādu riska kompensāciju, nevar tikt kvalificēti par "apdrošināšanas darījumiem" šīs tiesību normas izpratnē un līdz ar to uz tiem nevar attiekties minētajā tiesību normā paredzētais atbrīvojums no PVN par labu šādiem darījumiem.

Par tiesāšanās izdevumiem

52 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 135. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ieguldījumu pārvaldības pakalpojumi, kas tiek sniegti atbilstoši arodpensiju shēmai, izslēdzot jebkādu riska kompensāciju, nevar tikt kvalificēti par "apdrošināšanas darījumiem" šīs tiesību normas izpratnē un līdz ar to uz tiem nevar attiekties minētajā tiesību normā paredzētais atbrīvojums no pievienotās vērtības nodokļa (PVN) par labu šādiem darījumiem.

[Paraksti]